

Desuden vil jeg om demokratiet sige, at der i Lissabontraktaten er en styrkelse af nærhedsprincippet; der er det gule og det orange kort, som de nationale parlamenter kan give; og så er der altså også det, at en million borgere kan fremtvinge et initiativ. Så det er da at øge det borgernære og det demokratiske.

Kl. 15:58

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:58

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen er det voldsomt demokratisk, at der skulle en folkeafstemning til for det eneste land, hvor man så at sige ikke kunne komme uden om det? På tysk initiativ lykkedes det jo at snyde alle de andre lande for en folkeafstemning. Det bliver så i øvrigt nu afgjort ved domstolene i Danmark, hvordan det hænger sammen.

Men er det voldsomt demokratisk, at et ønske, som jeg nu forstår at også den danske regering sådan set bakkede op om, nemlig det forhold, at alle lande burde have en fast kommissær, først kommer igennem, når EU så at sige bliver tvunget til skafottet, fordi befolkningen simpelt hen siger nej? Det er det første spørgsmål.

Det andet er: Ærgrer det ikke udenrigsministeren, at man så ikke i Danmark holdt en folkeafstemning? Tænk, hvis man nu havde fået et nej. Så kunne udenrigsministeren have brugt dette nej som et figenblad, som en legitimering af alle de krav, som udenrigsministeren gerne ville have haft igennem i forhold til Lissabontraktaten, men som han måtte opgive, fordi han var bange for at få en ørefigen fra Bruxelles.

Kl. 15:59

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 15:59

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg har aldrig været bange for at få en ørefigen fra Bruxelles. Hvis regeringen mener noget, så siger vi det, uanset hvem der måtte være uenig med os.

Altså, med hensyn til en kommissær pr. land vil jeg sige, at vi jo faktisk følte, at det for at effektivisere Kommissionens arbejde ville være en god idé, at vi i en periode havde 18 kommissærer – så der altså var 9 lande, som ikke havde en kommissær – og at store lande var ligestillede. Det synes jeg faktisk var en god ordening, men det viste sig jo så, at et land havde meget store problemer med det, og så viste vi lydhørhed og

vilje til at finde en løsning sammen ved at sige: O.k., så tager vi en kommissær pr. land. Men jeg havde faktisk gerne set 18 og så 9, forudsat at der var en lige rotation, således at der ikke var nogen, der havde en fast kommissær, mens andre skulle rotere. Det synes jeg da var en meget fair og demokratisk ordening.

Om det at have en folkeafstemning vil jeg bare gøre opmærksom på, at man har folkeafstemninger, når der er suverænitetsafgivelse; det har man ikke, når der ikke er suverænitetsafgivelse. Nicetraktaten, som det her er en fornyelse af, havde ikke folkeafstemninger.

Kl. 16:00

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen, der har en kort bemærkning.

Kl. 16:00

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå af det, udenrigsministeren sagde i sit første svar til hr. Morten Messerschmidt, at hvis den irske regering havde sagt, at efter deres opfattelse var traktaten faldet med nejet hos dem, så man nu måtte starte forfra med at forhandle en ny traktat, var det sket, og ingen i EU havde antydnet over for irerne, at det var en uklog og forkert beslutning. For man havde selvfølgelig behandlet dem, ligesom man behandlede Frankrig og Holland efter forfatningsafstemningen. Det må være det, udenrigsministeren siger. Hvis jeg bare kunne få bekræftet, at det er en helt rigtig opfattelse af, hvad der ville være sket og er sket i EU, er vi da blevet klogere. Jeg vil sige, at vi så er blevet meget klogere på, hvad der foregik.

Det andet, jeg vil spørge udenrigsministeren om, er: Hvordan kan man opfatte det, at man flytter beslutninger fra det danske Folketing over til EU, som udtryk for, at beslutningen kommer tættere på den danske befolkning?

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:01

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Til det sidste er der at sige, at vi skal have en effektiviseret indsats inden for områder, vi lægger vægt på, og at de steder, hvor vi fører over til flere afstemningsområder, er områder, hvor vi er interesserede. Danmark er i de fleste tilfælde direkte interesseret i at få en hurtigere beslutningsproces, så man kan træffe beslutninger, så man ikke sidder og venter på det sidste land, som er